

عنوان مقاله:

تاملی در نام سیستان از اوستا تا حکومت پهلوی

محل انتشار:

فصلنامه تحقیقات جدید در علوم انسانی، دوره 2، شماره 2 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

زهیر واثق عباسی - دانشجوی دکتری باستان شناسی - دانشگاه مازندران

هوشنگ رستمی - کارشناسی ارشد باستانشناسی - دانشگاه سیستان و بلوچستان

خلاصه مقاله:

سیستان از کهنترین ادوار تا به امروز همواره جز مناطق مهم در فلات ایران محسوب میشده است. طبق مطالعات باستان شناسی انجام گرفته در سیستان ایران تا به حال هیچ محوطه‌ای با قدمت بیش از پنج هزار سال در این منطقه یافت نشده است، عدم شناسایی محوطه‌ای با قدمت بیش از پنج هزار سال در منطقه مبین این نظریه است که عقب نشینی و کم شدن آب باعث ایجاد محیط مناسبی برای شکار و به مرور زمان دامپروری، کشاورزی و تشکیل شهرهای اولیه شده است. در امتداد هزاره‌ها، این سرزمین نامها و عناوین مختلفی بر خود گرفته و هر از چند گاهی تغییر نام داده است. مورخان، سیاحان و جغرافیایانگاران زیادی بهاین منطقه سفر کرده و در آثار خود اسامی مختلفی به این سرزمین اطلاق کرده‌اند، که از مهمترین آنها می توان به: هیتومنت، زرنکا، سکستان، هلمند یا هیرمند، نیمروز، سیستان، زابل و زابلستان اشاره کرد. در این مقاله عوامل موثر در نامگذاری این منطقه و چگونگی تغییر نام آن با استفاده از اسناد تاریخی بهجای مانده از مورخان و جغرافیایانگاران، مورد پژوهش و بررسی قرار گرفت. نتیجه تحقیقات نشان داد که به طور کلی عوامل مختلف تاریخی، جغرافیایی، نژادی و حتی وجود افراد شاخص و پهلوانان مشهور در نام گذاری این منطقه تاثیر مستقیم داشته‌اند.

کلمات کلیدی:

هیتومنت، زرنکا، سکستان، نیمروز، سیستان، زابل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/628549>

